



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 16. Posthumiani Testimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

§. XVI.

Sæculum V.
A. C. 401.*Posthumiani Testimonium.*

Ceterum nullum producit argumen-
tum, Magnos Fratres Origenis erro-
res defendisse, at habemus testem præ-
sentem, qui ipsis favet; Posthumianus *Sever. dial.*
Gallus is est, amicus Severi Sulpicii, qui
Posthumianum in hunc modum loquen-
tem, & professionem suam in Provin-
cias Orientales narrantem inducit: *Septi-*
ma die incolumes appulimus Alexandriam,
ubi Episcopi, & Monachi indecore rixa-
bantur; litigandi causa erat, quod Episco-
pi sæpius congregati in suis Conciliis de-
crevissent, ut nemo legeret, aut retineret
libros Origenis, qui inter cæteros Sacra-
rum Scripturarum Interpretes eximius fe-
rebat. At Episcopi non nullos textus
referebant, sanæ rationi non satis con-
gruos, quos Origenis Fautores defendere
non audebant, sed dicebant, hos nequitia Hæ-
reticorum fuisse insertos, & ideo reliqua
damnari non debere, cum Lectores ab aliis
assuta facile possent discernere. Episcopi ob-
stinate renitebantur, & Potestate sua usi,
alios bona & mala, atque ipsum Auctorem
damnare

bro, & multa alia, quæ ab Eruditis propter
res, a Simplicioribus propter verba lætitantur.
Supereſt usque hodie & in extrema Senectute
varia cudit opera.

Sæculum V. *damnare cogebant, dicentes, Libros ab Ec-*
A. C. 401. *clesia receptos abunde sufficere, & damna-*
dam esse librorum lectionem, magis nocita-
ram rudibus, quam doctis profuturam.

Posthumianus subjungit: *animi acro-*
ter commoti proruperunt in Seditionem
quæ cum Episcoporum Auctoritate repre-
mi non posset, Præfecti potestas ad conser-
vandam Ecclesiasticam Disciplinam pess-
mo exemplo implorata est; Is terrore in-
cusso Monachos in diversa sparsit; variis
illi Regiones petiere, & quocunque perve-
nirent, Edicta contra ipsos affixa ibi Se-
dem eligere prohibebant. Id vero maxi-
me dolebam, quod Hieronymus vir admi-
dum Catholicus, & in Lege Dei versatissi-
mus, olim Origenis opiniones secutus, jam
cæteris omnibus acrius eundem, & opera
ejus damnare diceretur. Nolo quemquam
leviter judicare, sed ajunt, doctissimos
quosque de Origenis Doctrina diversa sen-
fisse. Sive error fuerit, ut ego arbitror,
sive Hæresis, ut credunt, per pœnas ab
Episcopis sæpe adhibitas extinguere non po-
tuit, sed nec tam late serpsisset, nisi eam
contentionis fervor in alias orbis Partes
detulisset. Hoc igitur tumultu urbs Ale-
xandrina, cum illuc venissem, turbabatur.
Episcopus honestissime, imo majori, quam
speraveram, benevolentia exceptum, etiam
ut diutius manerem, tantum non coegit; sed
consuimus, non hærendum esse nobis in lo-
 co,

co, unde durissima persecutio in Fratres Sæculum V.
A. C. 401.
nostros emanabat. Nam etsi quis mibi
dixerit, Monachos Episcopis obedire oportuisse, nihilominus causa deerat, propter
quam tantam multitudinem hominum, Jesum Christum confitentium, Episcopi persequerentur. Tum Posthumianus refert, ut Bethlehemum esset profectus, & per sex Menses cum S. Hieronymo mansisset, cujus laborem indefessum, eximiam Eru-
ditionem, zelum contra Hæreticos, atque Monachos, & Clericos tepidos, vel avaros summopere laudat. Hæc omnem a S. Hieronymo Origenismi suspensionem remouent.

§. XVII.

Theophilus Constantinopoli.

Theophilus Alexandrinus tandem, ut ab Imperatore jussus erat, Constantinopolim venit; quamvis autem solus Chrys. ep.
ad Inn.
Pall. Dial.
p. 64.
Socr. VI.
c. 5.
fuiſſet vocatus, non modicum tamen numerum Episcoporum ex Ægypto, imo & ex Indiis adduxit. Quadam die Jovis ad Meridiem appulit, statim magno plausu nautarum Alexandrinorum, qui frumenta Constantinopolim advexerant, exceptus. Ubi terram contigit, ante vestibulum Ecclesiæ transiens, non intravit, ut pro more debuisset, atque extra urbis mœnia ad domum Imperatoris, quam Placidianam dicebant, divertit. S. Jo-
annes